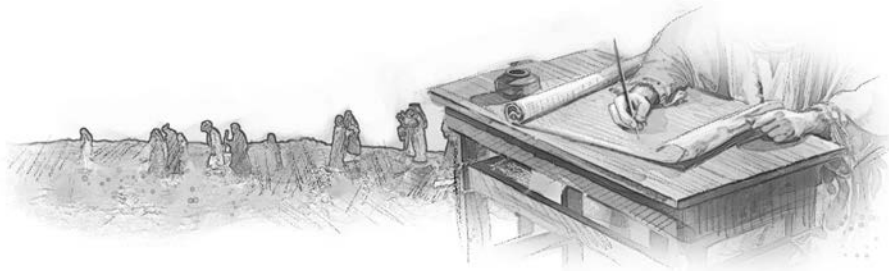

PRÓBY, UCISKI I LISTY

SOBOTA (PO POŁUDNIU) — 23 listopada

STUDIUM BIEŻĄCEGO TYGODNIA: Ezd 1,9-11; Dn 1,1-2; 5,1-6,1; Pwt 30,1-6; Ezd 8,1-23; Ne 11,1-2; 12,1-26.

TEKST PAMIĘCIOWY: „Przyłączają się do swoich braci, do swoich dostojników, pod klątwą i przysięgą, że będą postępować według Zakonu Bożego, który został nadany za pośrednictwem Mojżesza, sługi Bożego, i że będą przestrzegać i wypełniać wszystkie przykazania Pana, Boga naszego, jego prawa i przepisy” (Ne 10,30).

Czytając *Biblię*, zazwyczaj pomijamy genealogie i długie listy rzeczy czy osób. Ale Pan zadbał o to, by zostały tam umieszczone nie bez powodu. Bóg *Biblij* jest Bogiem dbającym o szczegóły. On zauważa pojedyncze osoby, a to upewnia nas o tym, że nigdy o nas nie zapomni.

Biblijne genealogie świadczą o tym, że Bóg wie wszystko o naszych rodzinach, a różne listy rzeczy w *Piśmie Świętym* mówią nam, że On troszczy się nawet o to, co ludzie mogliby uznać za *mało znaczące*. Jezus zapewnił nas o tym, że Bóg troszczy się nawet o małe wróble i zna liczbę włosów na naszej głowie:

— „Czy nie sprzedaje się pięciu wróbli za dwa grosze? A ani o jednym z nich Bóg nie zapomina. Nawet i wszystkie włosy na głowie waszej są policzone. Nie bójcie się! Więcej znaczący niż wiele wróbli” (Łk 12,6-7).

Bóg, który troszczy się o te szczegóły, troszczy się także o nas i zna nawet szczegółowo to, co nas martwi i nęka.

Tak więc możemy mieć pełne przeświadczenie, doskonałą ufność oraz pokój w pewności, że Pan troszczy się o wszystkie nasze sprawy. To podnosi nas na duchu, ale jednocześnie uświadamia nam, że i my powinniśmy należycie dbać nawet o najmniejsze sprawy.

Przeczytaj Ezd 1,9-11 i Dn 1,1-2. Jak te wersety z *Księgi Daniela* pomagają nam zrozumieć, do czego nawiązywał Ezdrasz?

Zwróć uwagę na to, że *Księga Ezdrasza* podaje różne szczegóły, podczas gdy w *Księdze Daniela* przedstawiony został szerszy obraz wydarzeń. Owe fragmenty tekstu biblijnego, razem zestawione, świadczą dobitnie o tym, że Bóg panuje nad wszystkim.

„Historia państw przemawia do nas również i dzisiaj. Każdemu narodowi i jednostce Bóg wyznaczył miejsce w swoim wielkim planie. Także dzisiaj Ten, który nigdy się nie myli, mierzy pionem ludzi i państwa. Wszyscy, dokonując wyborów, decydują o swoim przeznaczeniu, a Pan jest ponad wszystkim i wykonuje swoje zamierzenia”¹.

Przeczytaj 5. rozdział *Księgi Daniela*. Czego rozdział ten uczy nas o sądzie nad Belsazarem?

Babilon upadł w październiku 539 roku przed Chrystusem, gdy król Cyrus, dowodzący armią Medów i Persów, przybył i zdobył stolicę imperium. Belsazar, bezpodstawnie polegający na swoich sukcesach, bogactwie i sławie, był tak arogancki, iż na wieść o nadejściu wrogich wojsk wydał huczną ucztę. Tej samej nocy Babilon upadł, a Belsazar został zamordowany. Boska ręka napisała na ścianie pałacu, iż jego dni zostały policzone i nadszedł jego koniec. Choć Belsazar znał historię nawrócenia swojego dziadka, potężnego Nebukadnesara, niczego się z niej nie nauczył. Koniec zawsze jest tragiczny, gdy nie słuchamy Bożych ostrzeżeń i nie podążamy za Bożymi pouczeniami.

Prorok Daniel służył przez cały czas na dworze babilońskim, ale był lekceważony. Gdy tracimy poczucie świętości Boga i Jego obecności, wkraczamy na drogę pełną komplikacji, problemów i tragedii, prowadzącą ostatecznie do śmierci.

Po przypomnieniu królowi historii Nebukadnesara Daniel powiedział: — „A ty, jego synu, Belsazarze, nie uniżyłeś swojego serca, chociaż to wszystko wiedziałeś” (Dn 5,22).

Jak możemy się upewnić, że nie popełniamy błędów podobnych do tych, jakie popełnił Belsazar? Jak świadomość ofiary Chrystusa złożonej na krzyżu czyni nas pokornymi wobec Boga?

¹ Ellen G. White, *Prorocy i królowie*, Warszawa 2018, wyd. V, s. 296.

Przeczytaj listy zawarte w 2. rozdziale *Księgi Ezdrasza* i 7. rozdziale *Księgi Nehemiasza*. Co szczególnego w nich zauważasz?

Powtórzenie z 2. rozdziału *Księgi Ezdrasza* (listy tych, którzy powrócili z niewoli babilońskiej z Zorobabelem i Jozuem) w 7. rozdziale *Księgi Nehemiasza* jest celowe. Te listy mogą nam zupełnie nic nie mówić, ale świadczą o tym, że Bóg troszczy się o szczegóły, które my moglibyśmy przeoczyć.

Mur obronny Jerozolimy został ukończony, a tekst biblijny w sposób zamierzony wskazuje na to, że pokolenie repatriantów z czasów Ezdrasza i Nehemiasza przyczyniło się do tego wielkiego osiągnięcia, choć oczywiście zawdzięczało ten sukces Bogu. To pokolenie budowało na osiągnięciach poprzednich pokoleń, choć podjęte zadanie było skomplikowane, napotykało na różne przeszkody i nie zostało ukończone tak szybko, jak można było oczekiwać.

Przywódstwo Ezdrasza i Nehemiasza było nieocenione, ale cały lud miał swój poważny udział w wykonanym dziele. Każda grupa wykonywała różne zadania w różnym czasie, a wynik był imponujący. Początek (zob. 2. rozdział *Księgi Ezdrasza*) został połączony z końcem (zob. 7. rozdział *Księgi Nehemiasza*) — nie tylko świątynia została odbudowana, ale także Jerozolima została podniesiona z gruzów i ufortyfikowana.

Przeczytaj Ne 7,72. Czego werset ten uczy nas o tym, jak skutecznie Izraelici realizowali swoje pragnienie czynienia woli Boga?

„...synowie izraelscy byli już w swoich miastach” (Ne 7,72). Powrót Izraelitów do Ziemi Obiecanej oraz odbudowa Jerozolimy i świątyni były pod wieloma względami zdumiewające. Lud, który przed laty został wygnany i którego miasto i świątynia zostały zniszczone, a kraj spustoszony, teraz wrócił do tego kraju oraz odbudował miasto i świątynię. Musiało się to wydawać cudem im samym i okolicznym ludom. Jednak było to spełnieniem woli i obietnic Boga.

Dlaczego wciąż możemy ufać Bogu, mimo że często towarzyszy nam poczucie naszej beznadziejności?

Niewątpliwie — jak zauważyliśmy wczoraj — powrót Izraelitów z Babilonii był zdumiewającym wypełnieniem proroctwa.

Ale jak wszystko, co dotyczy ludzi, powrót ten wiązał się z problemami. Jednym z większych problemów było to, że mimo wspaniałych obietnic odrodzenia po wygnaniu, wielu Izraelitów nie chciało wrócić do kraju swoich przodków. Woleli pozostać w Babilonii. Dlaczego?

Przeczytaj Ezd 8,1-15, zwracając szczególną uwagę na Ezd 8,15. Jaka wielka troska została tu przedstawiona i dlaczego była istotna dla kogoś, kto pragnął odrodzenia narodu izraelskiego w jego dawnej ojczyźnie?

Faktem jest to, że nie wszyscy Żydzi w Babilonii (w tym także wielu Lewitów) chcieli wrócić do ojczyzny przodków. Składało się na to kilka czynników. Wielu z nich urodziło się w kraju niewoli i nie znali osobiście ojczyzny swoich przodków. Wielu nie chciało ryzykować długiej i niewątpliwie niebezpiecznej podróży do ziemi, w której nigdy wcześniej nie byli. W końcu jednak udało się namówić do powrotu dostateczną liczbę Lewitów, by wznowić służbę świątynną (zobacz czwartkową część lekcji) mimo poważnych wyzwań.

„Obecnie ci Żydzi, którzy pozostali w kraju wygnania, byli tam od niemal półtora wieku. Wykopaliska w [starożytnym mieście] Nippur ujawniły liczne dokumenty, które wskazują na to, że wielu zamożnych Żydów mieszkało w tym [południowym] regionie Mezopotamii za panowania Artakserksesa I. Tak więc Ezdraszowi i innym przywódcom mogło być bardzo trudno przekonać większą liczbę rodaków do powrotu. Ci, którzy zdecydowali się wrócić, mogli się spodziewać jedynie ciężkiego pionierskiego życia w dawnej ojczyźnie i musieli zrezygnować z wygodnego życia, jakie wiedli w Babilonii. Wobec tego może się wydawać zaskakujące, iż Ezdraszowi udało się przekonać niemal dwa tysiące rodzin do podjęcia ryzyka i przyłączenia się do braci i sióstr w ojczyźnie przodków”¹.

„Musimy przejść przez wiele ucisków, aby wejść do Królestwa Bożego” (Dz 14,22). Co mówią te słowa o realności prób i trudności, jakich doświadczają ci, którzy wiernie służą Panu?

---

¹ *The Seventh-day Adventist Bible Commentary*, Hagerstown 1977, t. III, s. 376.

Przeczytaj Pwt 30,1-6. Jaka obietnica została dana Hebrajczykom? Co ta obietnica i wiele innych musiały znaczyć dla ludzi takich jak Ezdrasz i Nehemiasz?

Ezdrasz i Nehemiasz znali proroctwa. Wiedzieli, że Bóg ponownie sprowadzi swój lud z niewoli. W 9. rozdziale *Księgi Nehemiasza* widzimy, że zrozumieli oni swoją historię i powody tragedii, jaką ściągnęli na siebie ich przodkowie. Jednocześnie znali też łaskawość Boga, który prowadził ich pomimo ich grzechów.

Tak więc ufali Panu, a On sprawił, że powrót z niewoli zakończył się sukcesem. Jednak Boże obietnice nie znaczą, że nie mieli oni doświadczyć licznych wyzwań. Jak dotąd w tym kwartale studiowaliśmy próby i uciski, jakie stały się ich udziałem mimo spełniania się Bożych obietnic.

Przeczytaj Ezd 8,16-23. Jakie wyzwanie pojawiło się przed Żydami i jak na nie odpowiedzieli?

Mimo Bożych obietnic Ezdrasz wiedział, że czeka ich niebezpieczna podróż. Tak więc poszcząc i korząc się przed Bogiem, wyznawał swoją zupełną zależność od Niego w kwestii realizacji planów. W tamtym czasie, wobec licznych zagrożeń, Ezdrasz wpadł na pomysł poproszenia króla o pomoc i ochronę. Jednak po zastanowieniu się odrzucił takie rozwiązanie, w przeciwieństwie do Nehemiasza (zob. Ne 2,9), który skorzystał z zaoferowanej mu eskorty. Ezdrasz najwyraźniej czuł, że gdyby poprosił ziemskiego króla o ochronę, znieważyłby tym Boga. Wszak sam wcześniej powiedział królowi:

— „Ręka naszego Boga spoczywa dobrotliwie nad wszystkimi, którzy go szukają, lecz jego moc i gniew dotkną wszystkich, którzy od niego odstępują” (Ezd 8,22).

W tym przypadku wszystko przebiegło zgodnie z planem, gdyż Ezdrasz napisał później (zob. Ezd 8,31), że Pan ich chronił, więc bezpiecznie dotarli na miejsce.

Oczywiście powinniśmy ufać Bogu we wszystkich sprawach. Z drugiej strony, kiedy możemy, a nawet powinniśmy zwracać się o pomoc nawet do ludzi niepodzielających naszej wiary? Dlaczego w wielu przypadkach nie jest to złe, a nawet jest właściwe?

Przeczytaj Ne 11,1-2. O czym jest mowa w tym fragmencie księgi? Dlaczego Izraelici musieli losować, kto ma zamieszkać w Jerozolimie, a kto w innych miejscowościach?

Czego uczy nas 11. rozdział *Księgi Nehemiasza*? Po powrocie żydowskich repatriantów zaistniała konieczność wybrania spośród nich tych, którzy zamieszkają w Jerozolimie.

Najwyraźniej łatwiej żyło się poza miastem niż w samym mieście. Mieszając poza Jerozolimą, można było dysponować własną ziemią niejako odziedziczoną po przodkach. Porzucenie dziedzictwa i zamieszkanie w Jerozolimie wymagało ofiarności. Wielu czuło, że jeśli tak postąpią, zostaną z niczym. Życie w mieście niesie ze sobą wyzwania, z jakimi nie mają do czynienia mieszkańcy wsi. Znalezienie się w nowym i nieznanym środowisku zawsze jest trudne.

Dzisiaj także przeprowadzenie się do nowego miasta czy innego kraju, gdzie ewangelia nie została jeszcze ogłoszona, jest wielkim wyzwaniem. Misja w takich miastach wymaga gotowości podejmowania odważnych przedsięwzięć i znoszenia trudności.

„Nasi ewangeliczni pracownicy nie docierają tak daleko, jak powinni. Nasi kościelni przywódcy nie uświadomili sobie dzieła, które ma być wykonane. Gdy myślę o miastach, w których tak niewiele zrobiono, a w których tysiące czekają na ostrzeżenie o rychłym powtórny przyjsciu Zbawiciela, czuję gorliwe pragnienie, by ujrzeć mężczyzn i kobiety udających się do pracy w mocy Ducha, pełnych miłości Chrystusa do ginących dusz”¹.

Dlaczego długa lista kapłanów i Lewitów została zamieszczona w Ne 12,1-26? Jaki jest związek między nimi a poświęceniem muru Jerozolimy opisanym w drugiej części rozdziału (zob. Ne 12,27-47)?

Bóg pragnie, by wszystko było czynione we właściwy sposób. Potrzeba zaangażowanych i poświęconych ludzi, aby można było dokonać wielkich rzeczy. Te rody kapłańskie pomagały Nehemiaszowi w odbudowie muru, aby w Jerozolimie można było bezpiecznie oddawać cześć Bogu w świątyni, mimo zewnętrznego zagrożenia. Mur był ważny dla bezpieczeństwa, ale bez poświęconych kapłanów prawdziwe wielbienie Boga byłoby niemożliwe. Tak więc ludzie, pełniąc różne funkcje, mieli ważne role do odegrania.

¹ Ellen G. White, *Testimonies for the Church*, Mountain View–Omaha 1948, t. VII, s. 40.

DO DALSZEGO STUDIUM

„Są tacy ludzie, którzy poznali przebaczącą miłość Chrystusa i naprawę chcą być dziećmi Bożymi, ale zdają sobie sprawę, że ich charakter jest niedoskonały, a życie pełne błędów. Są gotowi zwątpić w to, że ich serca zostały odnowione przez Ducha Świętego. Takim osobom chciałabym powiedzieć: Nie wycofujcie się i nie poddawajcie się rozpacz. Często będziemy musieli pochylić się i płakać u stóp Jezusa z powodu naszych niedociągnięć i błędów. Nie mamy się jednak zniechęcać. Nawet jeśli zostaliśmy pokonani przez wroga, Bóg nas nie porzuca ani nie opuszcza. Nie, Chrystus siedzi po prawicy Boga i wstawia się za nami. (...). Pragnie odnowić cię i widzieć, jak odzwierciedlasz Jego czystość i świętość. Jeśli poddasz się Jemu, Ten, który rozpoczął w tobie dobre dzieło, doprowadzi je aż do dnia Jezusa Chrystusa. Módl się gorliwiej. Niech twoja wiara będzie pełniejsza. Przestając ufać swojej własnej mocy, zaufajmy mocy naszego Odkupiciela, a będziemy wielbić Tego, który sprawia, że nasze oblicze jest pogodne”¹.

PYTANIA DO DYSKUSJI

1. Zastanów się nad 2. rozdziałem *Księgi Daniela* i tym, jak Daniel tysiące lat temu trafnie przepowiedział powstanie i upadek kolejnych imperiów, a nawet (bardzo trafnie) brak jedności wśród państw współczesnej Europy. Jak możemy czerpać ufność z tych prorocत्व, które tak mocno ukazują nam, iż nawet wśród chaosu świata Bóg wie, co się dzieje, a nawet to zapowiada?

2. Bóg wie o nas wszystko. Jest to pocieszające, bo daje nam poczucie bezpieczeństwa i pewności, iż jesteśmy pod Jego opieką.

— „Lecz teraz — tak mówi Pan — który cię stworzył, Jakubie, i który cię ukształtował, Izraelu: Nie bój się, bo cię wykupiłem, nazwałem cię twoim imieniem — moim jesteś!” (Iz 43,1).

Jak możesz zapewniać innych ludzi o obecności Boga i Jego trosce o nich, gdy przechodzą przez kryzysy emocjonalne, kryzysy więzi, kryzysy społeczne czy finansowe?

3. Zastanów się nad kwestią poruszoną w środowowej części lekcji — rezygnacją Ezdrasza ze zwrócenia się do króla z prośbą o pomoc, w obawie, że jego słowa mogą zasugerować, iż nie jest pewny Bożej ochrony. Wiemy, że Bóg jest naszym Uzdrowicielem. Czy to znaczy, że okazujemy brak wiary w Jego zdolność uzdrawiania, jeśli korzystamy z pomocy lekarzy? Omów tę kwestię w klasie.

¹ Ellen G. White, *Pokój, za którym tęsknisz*, Warszawa 2011, wyd. III, s. 63. Przeczytaj także rozdział *Jak stać się nowym człowiekiem?*, w: tamże, s. 55-64.

DZIEŃ DOBROCZYŃNOŚCI

- IV kwartał 2019 roku • Zbiórka darów: 7 grudnia
- Projekt Chrześcijańskiej Służby Charytatywnej

Bądź solidarny w potrzebie

W wielu miejscach *Pisma Świętego* Pan Bóg zachęca nas do dobroczynności. Dlaczego? Po pierwsze dlatego, że poprzez nas pragnie zatroszczyć się o ludzi w potrzebie tak, jak robiliby to, sam będąc na ziemi. Po drugie chciałby, aby inni ludzie mogli ujrzeć Chrystusa w naszym życiu i postępowaniu. I wreszcie chce, byśmy doświadczyli przemiany charakteru na wzór naszego Zbawiciela, bo tylko charakter jest tym, co nam pozostanie na dzień Jego przyjścia. „Grzech zgasił miłość, którą Bóg umieścił w sercu człowieka. Dziełem Kościoła jest tę miłość ponownie wzniecić. Kościół ma współdziałać z Bogiem w wykorzenianiu egoizmu z ludzkiego serca oraz umieszczaniu w jego miejsce dobroci, która gościła w ludzkim sercu w jego pierwotnym stanie doskonałości” (Ellen G. White, *Służba dobroczynna*, Warszawa 2015, s. 14).

Nie zmarnujmy więc dzisiejszej okazji i pozwólmy wzniecić Bogu miłość w naszych sercach względem ludzi, którzy potrzebują wsparcia, współczucia, pomocy i troski. Pieniądze, które dzisiaj zostaną zebrane na projekt *Bądź solidarny w potrzebie*, w całości zostaną przeznaczone na materialną pomoc osobom chorym od urodzenia lub w wyniku wypadków niepełnosprawnym, samotnym (sierotom, wdowom) oraz ludziom ubogim.

Za każdy dar, który zostanie złożony na ten cel, serdecznie dziękujemy!

Jak złożyć dary?

1. Dary zostaną zebrane podczas drugiej części nabożeństwa. Należy w tym celu przygotować koperty lub zebrać dary w przeznaczonym do tego celu koszyku.
2. Dar na powyższy projekt można również przekazać bezpośrednio na konto Chrześcijańskiej Służby Charytatywnej: **54 1240 1994 1111 0010 3162 7042**, z dopiskiem: **Bądź solidarny w potrzebie**.